

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 15 sierpnia 1961 r.

w sprawie zezwolenia na zawieranie i płatnicze wykonywanie umów przewozu osób na trasach zagranicznych.

Na podstawie art. 9 ust 1 i art 10 ust 1 ustawy dewltzowej z dnia 28 marca 1952 r. (Dz. U. Nr 21, poz. 133) zarządza się, co następuje:

§ 1. Użyte w niniejszym zarządzeniu określenia oznaczają:

- 1) „usługi przewozu” — przewóz osób drogą lądową, powietrzną i wodną oraz usługi z tym przewozem związane, jak np. przewóz z miejscem w wagonie sypialnym, przewóz bagażu, rezerwowanie miejsc oraz zlecenia wymienne na ten przewóz i usługi z nim związane, jak np. vouchery komunikacyjne, „XO”;
- 2) „trasa zagraniczna” — trasę w międzynarodowej komunikacji lądowej, powietrznej i wodnej od miejsca rozpoczęcia przewozu do miejsca jego zakończenia;

3) „przedsiębiorstwa przewozu” — przedsiębiorstwa przewozu i biura obsługi podróżnych, posiadające uprawnienia do sprzedaży usług przewozu na trasach zagranicznych;

4) „paszporty urzędowe, paszporty, wkładki paszportowe do dowodów osobistych, dokumenty podróży” — ważne dokumenty uprawniające do wyjazdu z Polski, zaopatrzone w nie przeterminowane wizy, jeżeli wizy są wymagane;

5) skrót „SMPS” — umowę o międzynarodowym przewozie osób transportem kolejowym

§ 2. 1. Zezwala się na zawieranie w kraju i płatnicze wykonywanie w złotych umów przewozu osób na trasach zagranicznych na warunkach przewidzianych w niniejszym zarządzeniu.

2. Warunki dla przedsiębiorstw przewozu, przewidziane w niniejszym zarządzeniu, dotyczą odpowiednio także nabywców dokumentów przewozu.

§ 3. Zezwala się przedsiębiorstwom przewozu na przyjmowanie w złotych w kraju należności za usługi przewozu na trasach zagranicznych osób legitymujących się paszportami urzędowymi, wystawionymi przez władze polskie w kraju.

§ 4. 1. Zezwala się przedsiębiorstwom przewozu na przyjmowanie za usługi przewozu na trasach zagranicznych — w komunikacji z krajami, z którymi Polska nie rozlicza się w clearingu w rublach — osób legitymujących się paszportami wystawionymi przez władze polskie w kraju należności w złotych pochodzących z odprzedaży dopuszczonych do skupu na ten cel:

- 1) dewiz przekazanych z zagranicy,
- 2) dewiz lub pieniędzy zagranicznych posiadanych w kraju przez wyjeżdżającego, jeżeli złoży on oświadczenie w przepisowej formie, że uzyskał je w sposób zgodny z przepisami dewizowymi i nie jest zobowiązany zaofiarować ich do skupu w myśl przepisu § 14 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 15 kwietnia 1952 r. w sprawie wykonania ustawy dewizowej (Dz. U. z 1952 r. Nr 21, poz. 137 i z 1956 r. Nr 50, poz. 223), z wyłączeniem przyjmowania należności za zlecenia wymienne (np. vouchery komunikacyjne, „XO”).

2. Należności za usługi przewozu na trasach zagranicznych osób legitymujących się paszportami wystawionymi przez władze polskie w kraju mogą również przyjmować przedsiębiorstwa przewozu:

- 1) w formie przedpłat w zagranicznych środkach płatniczych dokonywanych za pośrednictwem agentów tych przedsiębiorstw lub w formie zleceń kredytowych udzielanych przez tych agentów lub przez inne przedsiębiorstwa przewozu, jeżeli umowy w sprawie zleceń kredytowych zapewniają zapłatę kredytowanej należności zagranicznymi środkami płatniczymi w terminie wcześniejszym od terminu płatności na zagranicę za usługę przewozu,
- 2) w złotych przekazanych ze specjalnych rachunków, zasłanych w walutach krajów, z którymi Polska nie rozlicza się w clearingu w rublach, o ile posiadacze tych rachunków są uprawnieni przez władze dewizowe do pokrywania wydatków za usługi przewozu na trasach zagranicznych w ciężar rachunków specjalnych.

§ 5. Zezwala się przedsiębiorstwom przewozu na przyjmowanie w złotych w kraju należności za usługi przewozu na trasach zagranicznych w komunikacji kolejowej (SMPS) i powietrznej z krajami, z którymi Polska rozlicza się w clearingu w rublach, osób legitymujących się wylanymi przez władze polskie w kraju lub władze tych krajów paszportami, wkładkami paszportowymi do dowodów osobistych lub in-

nymi dokumentami podróży upoważniającymi do przekroczenia granicy polskiej.

§ 6. 1. Zezwala się przedsiębiorstwom przewozu na przyjmowanie w kraju należności za usługi przewozu na trasach zagranicznych w komunikacji lądowej, powietrznej i wodnej — osób legitymujących się polskimi lub obcymi paszportami konsularnymi albo paszportami zagranicznymi wystawionymi przez władze obce za granicą w złotych pochodzących z odprzedaży dewiz lub pieniędzy zagranicznych krajów, z którymi Polska nie rozlicza się w clearingu w rublach, pod warunkiem:

- 1) przedłożenia im przez te osoby oryginalnych imiennych pokwitowań, rachunków lub zaświadczeń Narodowego Banku Polskiego lub innych banków i instytucji posiadających uprawnienia dewizowe, stwierdzających fakt odprzedaży dewiz lub pieniędzy zagranicznych na równowartość w złotych wystarczającą co najmniej na całkowite pokrycie należności,
- 2) odnotowania przez przedsiębiorstwa przewozu w sposób trwały i wyraźny na pokwitowaniach itp. dowodach odprzedaży kwoty złotych przyjętej na zapłatę.

2. Należności za usługi przewozu określone w ust. 1 mogą być również pokrywane czekami wystawionymi na Narodowy Bank Polski lub inny bank posiadający uprawnienia dewizowe, płatnymi w ciężar rachunków zagranicznych wolnych, jak również w ciężar rachunków zagranicznych specjalnych, o ile posiadacze tych rachunków są uprawnieni przez władze dewizowe do pokrywania wydatków za usługi przewozu na trasach zagranicznych.

§ 7. Szczegółowe warunki dotyczące realizowania należności za usługi przewozu na trasach zagranicznych uregulują w ramach swych kompetencji Narodowy Bank Polski oraz organy nadzorujące przedsiębiorstwa przewozu.

§ 8. Zbywanie (sprzedaż) bez osobnego zezwolenia dewizowego w kraju lub za granicą zakupionych na warunkach niniejszego zarządzenia dokumentów przewozu uprawniających do korzystania z usług przewozu osób na trasach zagranicznych jest zabronione.

§ 9. Zawieranie w kraju umów przewozu osób na trasach zagranicznych w przypadkach lub na warunkach innych niż wymienione w niniejszym zarządzeniu wymaga zezwolenia Narodowego Banku Polskiego.

§ 10. Traci moc zarządzenie Ministra Finansów z dnia 11 lutego 1957 r. w sprawie zezwolenia na sprzedaż za złote usług przewozu osób na trasach zagranicznych (Monitor Polski z 1957 r. Nr 14, poz. 102 i Nr 85, poz. 509 oraz z 1958 r. Nr 10, poz. 60).

§ 11. Zarządzenie wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Finansów: w z. J. Kole